

Sygn. akt VI U 61/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2020 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. P.

z udziałem zainteresowanego: K. (...) P. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

w związku z odwołaniem M. P.

od decyzji Z. (...) w W.

z dnia 16 grudnia 2019 roku, znak (...)

oddala odwołanie.

ZARZĄDZENIE

(...) (...) (...) terminie i (...)

Sygn. akt VI U 61/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2019 roku, znak (...), (...) w W. odmówił M. P. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 30 listopada 2019 roku.

M. P. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 30 listopada 2019 roku.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Zainteresowany K. (...) P. Ł. nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

M. P. była niezdolna do pracy od dnia 30 maja 2019 roku. Okres zasiłkowy zakończył się po 182 dniach, z dniem 27 listopada 2019 roku. Ubezpieczona wniosła o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Orzeczeniem lekarza orzecznika Z. z dnia 28 listopada 2019 roku wnioskodawczyni nie została uznana za niezdolną do pracy.

Po wniesieniu sprzeciwu, Komisja Lekarska Z. orzeczeniem z dnia 10 grudnia 2019 roku ustaliła brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Na podstawie powyższego, przedmiotową decyzją z dnia 16 grudnia 2019 roku (...) w W. odmówił M. P. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 30 listopada 2019 roku.

Ubezpieczona nie zgodziła się z powyższym stanowiskiem, twierdząc że z przyczyn medycznych winna mieć przyznane sporne prawo i dlatego w tym celu w swoim odwołaniu wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego lekarza ortopedy.

(okoliczności bezsporne, dokumentacja medyczna, akta rentowe)

Zgodnie z treścią art. 278 § 1 kpc w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii.

Celem zweryfikowania zasadności stanowiska Z. (...) w W. i twierdzeń odwołującej, postanowieniem z dnia 19 lutego 2020 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu ortopedii celem ustalenia, czy odwołująca M. P. była niezdolna do pracy po dniu 29 listopada 2019 roku, a jeżeli tak to przez jaki okres i czy dalsze leczenie lub rehabilitacja odwołującej rokowały odzyskanie zdolności do pracy. Ponadto w szczególności Sąd zlecił biegłemu sporządzenie opinii na podstawie akt sprawy oraz badania odwołującej.

(postanowienie z karty 24 akt sprawy)

W swoich dwóch opiniach z dnia 18 maja 2020 roku oraz z dnia 24 września 2020 roku biegły – lekarz K. K. specjalista ortopeda - traumatolog – wskazał na przewlekłe dolegliwości bólowe lewego stawu barkowego, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego. Ubezpieczona ma 57 lat, pracuje jako sekretarka. Miała przez 182 dni zasiłek chorobowy z powodu dolegliwości bólowych stawu barkowego lewego. Dolegliwości bólowe stawu powstały w wyniku przeciążenia przenoszeniem dokumentów. Po przeanalizowaniu stanu klinicznego i po zapoznaniu się z wynikami badań RTG i USG, biegły nie stwierdził powodów do orzekania o niezdolności do pracy biurowej po dniu 29 listopada 2019 roku. Zmiany opisywane w badaniu USG z dnia 23 grudnia 2019 roku są niewielkie. Mogą wymagać dalszej rehabilitacji, ale w ramach zasiłku chorobowego na czas zabiegów.

Dolegliwości bólowych nie można mierzyć obiektywnie. W przypadku zmian takich jak u odwołującej, dolegliwości bólowe są zwykle umiarkowane. Takie zmiany mogłyby powodować niezdolność do ciężkiej pracy fizycznej. Tymczasem ubezpieczona wykonuje pracę biurową, która nie jest pracą fizyczną. Praca sekretarki to praca przy obsłudze komputera, pisanie na klawiaturze, przenoszenie dokumentów i taką pracę może wykonywać.

Biegły podkreślił, że jego opinia nie może opierać się jedynie na wywiadzie od powódki. Wyniki badań USG z dnia 7 października 2019 roku i z dnia 23 grudnia 2019 roku nie dawały podstaw do świadczenia rehabilitacyjnego po dniu 29 listopada 2019 roku.

(opinie biegłego lekarza K. K. specjalisty ortopedy - traumatologa z kart 34 i 50)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach rozpoznawanej sprawy, a w szczególności w aktach Z. (...) w W., a także w oparciu o dowody z 2 opinii pisemnych biegłego lekarza K. K. specjalisty ortopedy - traumatologa.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako wiarygodne, bowiem są one nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondują ze sobą, tworząc logiczną całość. Dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Podobnie Sąd ocenił dowody z 2 opinii pisemnych biegłego lekarza K. K. specjalisty ortopedy - traumatologa. W ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwestionowania ich rzetelności, dlatego też jako nie budzące wątpliwości, stanowiły wartościowy materiał dowodowy, na którym Sąd opierał się przy wydawaniu orzeczenia w niniejszej sprawie.

W takiej sytuacji, mając na względzie całokształt wszystkich wyjaśnionych okoliczności związanych z ustaleniem stanu zdrowia odwołującej, Sąd nie widział podstaw do uzupełniania opinii lub rozszerzenia materiału dowodowego z urzędu. Zatem brak było podstaw do dopuszczania dowodu z kolejnych opinii. Nie można bowiem skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jedynie na tej podstawie, że dotychczasowa opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowisko to jest uzasadnione utrwalonym już orzecznictwem sądowym. Przykładowo można wskazać w tym miejscu wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 sierpnia 2011r. (I ACa 316/11 LEX nr 1095795) zgodnie z którym, niedopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego jest prawidłowe w sytuacji, jeżeli opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony i nie zgłasza ona żadnych merytorycznych uwag do opinii. Samo stwierdzenie strony, że się z nią nie zgadza, nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Podobnej treści jest również teza 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009r. (V ACa 139/09 LEX nr 551993) zgodnie z którą, o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co winno skutkować jego pominięciem.

Sąd na karcie 58 akt sprawy oddalił wnioski M. P. o przesłuchanie na rozprawie oraz o dopuszczenie dowodu z opinii na okoliczności wskazane w piśmie procesowym M. P. z daty 30 czerwca 2020 roku na podstawie art. 235² § 1 pkt. 5 k.p.c. Zgodnie z tą regulacją Sąd może w szczególności pominąć dowód zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania. W ocenie Sądu przesłuchanie M. P. na rozprawie nie jest przydatne w niniejszej sprawie; istotne okoliczności dotyczą bowiem oceny z medycznego punktu widzenia stanu zdrowia odwołującej, do czego potrzebna jest fachowa wiedza medyczna i dokumentacja z leczenia, stąd dowodem przydatnym dla wyjaśnienia istotnych okoliczności w niniejszej sprawie jest dowód z opinii biegłego odpowiedniej specjalności medycznej. W tym miejscu należy wskazać, że biegły wydał opinię po bezpośrednim przeprowadzeniu badania, na co sam biegły zwrócił uwagę wskazując, że „opinia nie może opierać się jedynie na wywiadzie od powódki”. Należy też wskazać, że w tezie dowodowej postanowienia, Sąd dokładnie wskazał jakie okoliczności podlegają ustaleniu w niniejszej sprawie, tj. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu ortopedii celem ustalenia, czy odwołująca M. P. była niezdolna do pracy po dniu 29 listopada 2019 roku, a jeżeli tak to przez jaki okres i czy dalsze leczenie lub rehabilitacja odwołującej rokowały odzyskanie zdolności do pracy. Tym samym dodatkowe okoliczności wskazane w piśmie procesowym M. P. z daty 30 czerwca 2020 roku nie były istotne. W konsekwencji Sąd wydał postanowienie z karty 58 akt sprawy na podstawie art. 235² § 1 pkt. 5 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy.

Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej niż przez 12 miesięcy.

W przedmiotowej sprawie spór dotyczył kwestii, czy po dniu 29 listopada 2019 roku M. P. była nadal niezdolna do pracy oraz czy dalsze leczenie lub rehabilitacja odwołującej rokowały odzyskanie zdolności do pracy i co za tym idzie, czy winna mieć przyznane świadczenie rehabilitacyjne na dodatkowy okres.

Zgodnie z treścią art. 278 § 1 k.p.c. w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii.

M. P., zgodnie z 4 kolejnymi orzeczeniami:

1. lekarza orzecznika Z.,
2. komisji lekarskiej Z.,
3. biegłego sądowego z zakresu (...),
4. biegłego sądowego z zakresu (...) – składającego kolejną pisemną opinię

- nie została uznana za niezdolną do pracy po dniu 29 listopada 2019 roku.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy były 2 opinie pisemne biegłego lekarza K. K. specjalisty ortopedy - traumatologa, który po przeanalizowaniu stanu klinicznego i po zapoznaniu się z wynikami badań RTG i USG, nie stwierdził powodów do orzekania o niezdolności do pracy biurowej po dniu 29 listopada 2019 roku.

Jednocześnie Sąd wyjaśnia, że brak jest podstaw do zanegowania powyżej przedstawionego stanowiska. Sąd uznał, że 2 opinie pisemne biegłego lekarza K. K. specjalisty ortopedy - traumatologa, które zostały oparte na dokumentacji i badaniu odwołującej, są rzetelne, wzajemnie się uzupełniają i zasługują na przymiot wiarygodności. Zostały sporządzone w sprawie w sposób obiektywny, rzetelny i pełny, a ich wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczyni. Zdaniem Sądu opinie są pełne, uwzględniające istniejące u odwołującej schorzenia oraz stopień ich nasilenia.

Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Sąd podzielił dokonane w ww. opiniach ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Wobec powyższego Sąd uznał, że nie zaszyły podstawy do stwierdzenia, że po dniu 29 listopada 2019 roku istniały okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego i tym samym oddalił odwołanie jako bezzasadne na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc w związku z art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.